

natoriów oraz innych zakładów leczniczych dla kombatan-
tów.

- 7) zakup lub wyposażenie obiektów socjalnych dla kombatan-
tów i udział w kosztach budowy takich obiektów,
- 8) wydatki związane z działalnością wydawniczą dotyczą-
cą walk o wyzwolenie narodowe i społeczne, ruchu oporu i
martyrologii narodu polskiego,
- 9) inne wydatki, a zwłaszcza związane z działalnością
socjalną i rehabilitacyjną na rzecz środowiska kombatan-
ckiego.

§ 3. 1. Realizacja wydatków przewidzianych w rocz-
nym planie finansowym funduszu może następować w dro-
dze bezpośrednich wypłat przez dysponenta głównego
funduszu — Urząd do Spraw Kombatantów lub przez dys-
ponentów niższego stopnia, wyznaczanych przez Prezesa
Urzędu do Spraw Kombatantów.

2. Urząd do Spraw Kombatantów przekazuje środki fi-
nansowe funduszu:

- 1) Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych z tytułu pokry-
cia wypłacanych świadczeń emerytalnych i rentowych
— po otrzymaniu miesięcznego rozliczenia z dokon-
anych wypłat,
- 2) właściwym organom administracji państwowej lub in-
nym jednostkom organizacyjnym z tytułu realizacji
świadczeń, o których mowa w art. 18 ustawy — po
otrzymaniu kwartalnych rozliczeń,
- 3) zarządom głównym organizacji kombatanckich jako
dysponentom niższego stopnia, na doraźną pomoc pie-
niężną — sukcesywnie do wysokości kwot zatwierdzo-
nych w planie finansowym funduszu,

- 4) Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej na budowę
i wyposażenie sanatoriów oraz innych zakładów lecz-
niczych dla kombatantów — po wprowadzeniu inwe-
stycji do planu, a właściwym wojewodom (prezyden-
tom miast stopnia wojewódzkiego) — na budowę i wy-
posażenie domów kombatanta.

3. Środki finansowe przewidziane w planie funduszu
na wydatki, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 4 i 7—9, są
realizowane bezpośrednio przez Urząd do Spraw Komba-
tantów.

4. Środki finansowe nie wydatkowane w roku bieżą-
cym przechodzą na rok następny.

§ 4. Prezes Urzędu do Spraw Kombatantów, po zasię-
gnięciu opinii zarządów głównych organizacji kombatan-
ckich, ustala szczegółowe zasady udzielania przez te orga-
nizacje i Urząd doraźnej pomocy pieniężnej, o której mo-
wa w § 2 ust. 2 pkt 4 i 5, oraz wysokość indywidualnie
przyznawanych kwot pomocy doraźnej.

§ 5. W sprawach nie unormowanych rozporządzeniem
mają zastosowanie przepisy o funduszach celowych.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia
17 grudnia 1975 r. w sprawie szczegółowych zasad two-
rzenia Państwowego Funduszu Kombatantów i Więźniów
Obozów Koncentracyjnych i zarządzania tym funduszem
(Dz. U. Nr 45, poz. 237).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycz-
nia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

296

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1982 r.

**zmieniające rozporządzenie w sprawie sprzedaży przez Państwo budynków z równoczesnym oddawaniem działek
w użytkowanie wieczyste.**

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca
1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach
(Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159, z 1972 r. Nr 27, poz. 193
i z 1974 r. Nr 14, poz. 84) zarządza się, co następuje:

§ 1. W tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia
Rady Ministrów z dnia 18 maja 1970 r. w sprawie sprze-
daży przez Państwo budynków z równoczesnym oddawa-
niem działek w użytkowanie wieczyste (Dz. U. z 1975 r.
Nr 2, poz. 9 i Nr 45, poz. 235, z 1979 r. Nr 11, poz. 76,
z 1980 r. Nr 5, poz. 11 oraz z 1981 r. Nr 15, poz. 69)

stawki cen 1 m² powierzchni użytkowej lokali podwyższa
się o 300%.

§ 2. W sprawach wszczętych przed dniem wejścia w
życie niniejszego rozporządzenia, lecz nie zakończonych
ostatecznymi decyzjami o sprzedaży lokalu, stosuje się
przepisy rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogło-
szenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

297

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1982 r.

**w sprawie czasu pracy i zasad wprowadzania w uspołecznionych zakładach pracy dodatkowych dni wolnych
od pracy w 1983 r.**

Na podstawie art. 129 § 2, art. 145 i art. 150 Kodeksu
pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16,

poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214)
zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się w 1983 r. w uspołecznionych zakładach pracy, zwanych dalej „zakładami pracy”, czas pracy w wymiarze średnio 42 godziny tygodniowo, przyjmując za podstawę następujące rozkłady czasu pracy i okresy rozliczeniowe:

- 1) czterotygodniowy, obejmujący trzy tygodnie pracy pięciodniowej w wymiarze 40 godzin tygodniowo oraz jeden tydzień pracy sześciodniowej w wymiarze 48 godzin; przy tym rozkładzie czasu pracy liczba dodatkowych dni wolnych od pracy wynosi 38;
- 2) trzytygodniowy, obejmujący dwa tygodnie pracy pięciodniowej w wymiarze 40 godzin pracy tygodniowo oraz jeden tydzień pracy sześciodniowej w wymiarze 46 godzin; przy tym rozkładzie czasu pracy liczba dodatkowych dni wolnych od pracy wynosi 34;
- 3) dwutygodniowy, obejmujący jeden tydzień pracy pięciodniowej w wymiarze 40 godzin tygodniowo oraz jeden tydzień pracy sześciodniowej w wymiarze 48 godzin, z tym że wyrównanie wymiaru czasu pracy do 42 godzin średnio na tydzień i dodatkowych dni wolnych od pracy do 38 w roku następuje w okresie całego roku 1983 przez udzielanie dodatkowych dni wolnych od pracy w liczbie 12 (1 dzień za każdy miesiąc zatrudnienia w tym rozkładzie czasu pracy).

2. W razie potrzeby (konieczności) prowadzenia działalności produkcyjnej lub usługowej zakładu pracy przez sześć dni w tygodniu, łącznie z sobotami, rozkłady czasu pracy dla poszczególnych pracowników lub zespołów pracowników powinny przewidywać wykorzystanie dodatkowego dnia wolnego od pracy we wszystkich roboczych dniach tygodnia, kolejno od poniedziałku do soboty łącznie, tak aby przy pięciodniowym tygodniu pracy dla pracowników umożliwić równomierną obsadę stanowisk pracy przez sześć roboczych dni w tygodniu.

3. Soboty lub inne dni wolne od pracy, poza dniami ustawowo wolnymi od pracy, wynikające z rozkładów czasu pracy, o których mowa w rozporządzeniu, są dodatkowymi dniami wolnymi od pracy.

4. Rozkłady czasu pracy i terminy dodatkowych dni wolnych od pracy ustalają kierownicy zakładów pracy na podstawie wytycznych właściwych ministrów, kierowników urzędów centralnych, wojewodów i prezydentów miast stopnia wojewódzkiego.

5. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych, wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego mogą — w granicach norm czasu pracy wymienionych w ust. 1 — wyrażać zgodę, na podstawie wniosków podległych im zakładów pracy, na wprowadzenie większej liczby dodatkowych dni wolnych od pracy niż wynikająca z rozkładów czasu pracy wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 2, przez przedłużenie dziennej normy czasu pracy nie więcej niż do 8,5 godziny w niektórych dniach tygodnia lub okresach sezonowego nasilenia działalności zakładu pracy.

6. Przy ustalaniu rozkładów czasu pracy, przewidujących dodatkowe dni wolne od pracy, kierownicy zakładów pracy powinni uwzględniać potrzebę pełnego wykorzystania maszyn i urządzeń, pracy w ruchu ciągłym, pracy wielozmianowej oraz konieczność utrzymania normalnego rytmu działalności gospodarczej i zaspokajania codziennych potrzeb społeczeństwa lub warunki organizacyjne (np. w przemyśle, handlu i usługach, w zakładach o sezonowym nasileniu działalności, w budownictwie,

rolnictwie, komunikacji), a także zadania służb remontowych, konserwacyjnych, utrzymania ruchu oraz brygad załadunkowych i wyładunkowych.

§ 2. Przepisy § 1 nie dotyczą pracowników, których tygodniowy czas pracy przed dniem wejścia w życie rozporządzenia wynosił średnio 40 godzin. Sposób udzielania dodatkowych dni wolnych od pracy dla tych pracowników ustala właściwy minister lub kierownik urzędu centralnego na podstawie zasad obowiązujących w 1982 r.

§ 3. Praca w granicach norm wynikających z § 1 nie stanowi pracy w godzinach nadliczbowych.

§ 4. 1. Podstawą rozliczenia czasu pracy pracowników zatrudnionych w systemie równoważnych norm czasu pracy jest 42-godzinny tydzień pracy.

2. Pracownicy zatrudnieni w czterobrygadowej organizacji pracy, działającej nieprzerwanie przez wszystkie dni w roku, otrzymują 12 dodatkowych dni wolnych od pracy w roku (1 dzień za każdy miesiąc zatrudnienia w tym systemie).

§ 5. Wymiar i rozkład czasu pracy pracowników zatrudnionych w skróconym czasie pracy z tytułu uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia warunków pracy oraz dla pracowników zaliczonych do I i II grupy inwalidów określają odrębne przepisy.

§ 6. Dodatkowe dni wolne od pracy przypadające w okresie urlopu wypoczynkowego są wliczane do urlopu, z wyjątkiem tych dodatkowych dni wolnych od pracy, które przypadają na pierwszy i ostatni dzień urlopu.

§ 7. 1. Pracownik, który na polecenie zakładu pracy pracował w dniu wyznaczonym jako dodatkowy dzień wolny od pracy, powinien w zamian otrzymać dzień wolny w innym wyznaczonym z góry terminie.

2. Pracownikowi, który w zamian za pracę w dniu wyznaczonym jako dodatkowy dzień wolny od pracy nie otrzymuje dnia wolnego od pracy w innym wyznaczonym z góry terminie, przysługuje za każdą godzinę pracy wykonywanej w dniu wyznaczonym jako dodatkowy dzień wolny od pracy — oprócz normalnego wynagrodzenia — dodatek w wysokości 100% wynagrodzenia wynikającego z osobistego zaszczerowania pracownika.

§ 8. 1. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego podejmą środki zapewniające realizację zadań planowych i sprawną organizację obsługi ludności przez nadzorowane i podległe im zakłady pracy — wobec konieczności dokonania zmian w rozkładach czasu pracy wynikających z wprowadzenia dodatkowych dni wolnych od pracy.

2. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego zapewnią koordynację realizacji udzielania dodatkowych dni wolnych od pracy na terenie województw (miast stopnia wojewódzkiego), ze szczególnym uwzględnieniem zapewnienia sprawnej działalności placówek służby zdrowia, żłobków i przedszkoli oraz rozszerzenia zakresu usług kulturalnych i rekreacyjnych w dni wolne od pracy.

3. Ministrowie: Oświaty i Wychowania oraz Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki mogą zmieniać liczbę i rozkład dni wolnych od zajęć w szkołach podstawowych i średnich oraz w szkolnictwie wyższym odpowiednio do przepisów § 1 ust. 1.

§ 9. Rozporządzenie nie dotyczy:

- 1) pracowników górnictwa, dla których zasady i tryb udzielania dodatkowych dni wolnych od pracy określają odrębne przepisy,
- 2) pracowników urzędów państwowych,
- 3) pracowników zatrudnionych za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem,
- 4) nauczycieli i nauczycieli akademickich,
- 5) pracowników, których czas pracy regulują przepisy w sprawie czasu pracy i zasad wynagradzania za pracę w godzinach nadliczbowych pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu.

§ 10. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1974 r. w sprawie czasu pracy i zasad wynagradzania za pracę w godzinach nadliczbowych pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu (Dz. U. Nr 45,

poz. 270) utrzymuje się na rok 1983 zmiany wprowadzone w tym rozporządzeniu przez § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1981 r. w sprawie czasu pracy i zasad wprowadzania w uspołecznionych zakładach pracy dodatkowych dni wolnych od pracy w 1982 r. (Dz. U. z 1981 r. Nr 31, poz. 176 i z 1982 r. Nr 13, poz. 105).

§ 11. W okresie zawieszenia stanu wojennego kierownicy zakładów pracy mogą odstępować od stosowania skróconego czasu pracy przewidzianego w rozporządzeniu, a także zarządzać pracę również w dodatkowych dniach wolnych od pracy w wypadkach i na zasadach określonych w art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1982 r. o szczególnej regulacji prawnej w okresie zawieszenia stanu wojennego (Dz. U. Nr 41, poz. 273).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

298

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 27 grudnia 1982 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz ich rodzin i w sprawie wypłaty świadczeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia.

Na podstawie art. 37 ust. 1 i art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 1975 r. Nr 42, poz. 218) oraz art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1973 r. Nr 23, poz. 137) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 27 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 stycznia 1974 r. w sprawie ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz ich rodzin i w sprawie wypłaty świad-

czeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia (Dz. U. z 1974 r. Nr 8, poz. 44, z 1976 r. Nr 30, poz. 177, z 1978 r. Nr 8, poz. 32 i z 1981 r. Nr 21, poz. 106) kwotę „42.000 zł” zastępuje się kwotą „60.000 zł”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wynagrodzeń osiągniętych od dnia 1 stycznia 1982 r.

Minister Sprawiedliwości: S. Zawadzki

299

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 29 grudnia 1982 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości.

Na podstawie art. 5 § 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40, z 1967 r. Nr 13, poz. 55, z 1969 r. Nr 13, poz. 98, z 1974 r. Nr 50, poz. 316, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 34, poz. 183 oraz z 1982 r. Nr 16, poz. 125, Nr 19, poz. 145, Nr 31, poz. 214 i Nr 35, poz. 228) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 czerwca 1980 r. w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Dz. U. z 1980 r. Nr 15, poz. 54, z 1981 r. Nr 32, poz. 188 i z 1982 r. Nr 18, poz. 143) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) skreśla się pkt 2,

b) dotychczasowe pkt 3—46 oznacza się odpowiednio jako pkt 2—45.

c) w pkt 34 skreśla się wyrazy: „z tymczasową siedzibą w Sochaczewie”;

2) w § 2 dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„3. Sprawy z obszaru województwa białkopodlaskiego podlegają rozpoznaniu przez Sąd Wojewódzki w Lublinie.”;

3) w § 3:

a) w ust. 7 — w województwie ciechanowskim: — w pkt 3 po wyrazie „Dzierżążnia” dodaje się wyraz „Joniec”;

b) w ust. 8 — w województwie częstochowskim: